

NE ABD, NE AB, TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Jeopolitik Dergisi, Temmuz 2007

Yıldırım Koç¹

22 Temmuz 2007 genel seçimleri, Türkiye Cumhuriyeti'nin büyük tehdit ve saldırılarla karşı karşıya olduğu bir dönemde yapılmaktadır. Bu genel seçimlerin sonuçları, içinde yaşadığımız süreci önemli ölçüde etkileyecektir.

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk ulusu, günümüzde ABD emperyalizminin ve Avrupa Birliği emperyalizminin tehdidi ve saldırısı altındadır. Soğuk Savaş koşullarında bu güçler Türkiye'nin bütünlüğüne yönelik bir tehdit oluşturmazken, günümüzde bağımsızlığımız ve bütünlüğümüz, emperyalizmin hedefi durumundadır. Soğuk Savaş koşullarında Türkiye'nin ve bu emperyalist güçlerin tehdit algılamaları benzer olduğundan, bağımsızlığımızı zayıflatan ABD ve NATO üsleri ve diğer ilişkiler, önemli bir sorun olarak kabul edilmemiştir. Bugün ise şartlar tümüyle farklıdır.

ABD emperyalizmi, Türkiye'yi askeri ve siyasi alanda taşeron olarak kullanmak istemektedir. Türkiye bu rolleri kabul etmeyince, Türkiye'yi parçalama stratejisi uygulamaya konmuştur. Ancak, bu stratejiyi tamamlayan diğer bir unsur, Türkiye'yi bu role ikna etmektir. Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, Kürt ırkçılarının ve cemaat biçimindeki bazı gizli örgütlenmelerin amacı ve hedefi budur.

AB emperyalizminin Akdeniz, Balkanlar ve Güney Kafkasya politikaları da Türkiye'nin çıkarlarıyla temelden çelişmektedir. Avrupa Birliği de, bu konularda Türkiye'ye dayattıkları taleplerin gerçekleştirilmesinde Adalet ve Kalkınma Partisi'ne, Kürt ırkçılarına ve cemaat biçimindeki bazı gizli örgütlenmelere güvenmektedir.

Kürt ırkçılarının emperyalizmle ittifakını Abdullah Öcalan açıkça ifade etmektedir. Bölücü terör örgütünün başı, 16 Haziran 2007 günlü Gündem Gazetesi'nde yayınlanan yazısında şunları söylemektedir:

“Bugün ABD'nin Ortadoğu'daki en önemli müttefiki Kürtlerdir. Bu elli yıl, yüz yıl sürecek bir ittifaktır. ABD, bu aşamada Ortadoğu'da Kürtlere dayanacaktır; onlara dayanarak Ortadoğu'yu şekillendirmeye çalışacaktır. ABD Ortadoğu'daki bütün Kürt güçleriyle ilişki kuracaktır. Bu durum PKK için de geçerli olabilir.”²

Kürt ırkçılarının silahlısı da, silahsız da aynı şekilde tehlikelidir. Bugün Türkiye'nin sorunu Türkiye kaynaklı bir bölücü terör örgütü değildir, emperyalizme uşaklık eden ve çeşitli kesimleri bir araya getiren bir Kürt hareketidir. Türkiye kökenli bölücü terör örgütü, bu geniş ittifakın Türkiye'ye karşı kullanılan ve saflarında farklı ülkelerden Kürtlerin yer aldığı bir yapılanmadır.

Şeriatçıların bir kesimi de emperyalizme tam bir bağımlılık içinde Cumhuriyet düşmanı çalışmalarını sürdürmektedir.

Soğuk Savaş yıllarında Türkiye'nin dış politikası ile ABD'nin ve Avrupa'nın önemli ülkelerinin dış politikaları benzer tehdit algılamaları temelinde inşa edildiğinden, Türkiye'nin bu güçlerle ittifakı bağımsızlığına zarar verse de, Türkiye'nin bütünlüğü açısından sıkıntı yaratmıyordu. Ancak günümüzde Türkiye'nin bağımsızlığına verilecek en küçük zarar, Türkiye'nin bütünlüğü açısından da aynı önemde zararlara neden olmaktadır. Bu nedenle Türkiye'nin bağımsızlığının korunması her zamankinden daha da önemlidir.

¹ ODTÜ İktisat Bölümü Ek Zamanlı Öğretim Görevlisi, Türkiye Yol-İş Sendikası Eğitim Dairesi Başkanı

² **Gündem Gazetesi**, 16 Haziran 2007, s.6.

Günümüzde ABD'nin ve AB'nin Türkiye'ye yönelik stratejileri hem bağımsızlığımız, hem de bütünlüğümüz açısından çok önemli bir tehdit oluşturmaktadır.

Türkiye, bu emperyalist güçlere boyun eğer ve istediklerini yaparsa, ortada Türkiye Cumhuriyeti kalmayacaktır. Türkiye Cumhuriyeti'nin ayakta kalabilmesinin tek yolu, ABD'ye ve AB'ye karşı direnmektir. 14 Nisan'da başlayan mitinglerde en yaygın biçimde atılan sloganın "Ne ABD, Ne AB, Tam Bağımsız Türkiye" olmasının temelinde de bu gerçek yatmaktadır.

Günümüzde millcilik, Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını ve bütünlüğünü savunmaktır. Bu da, anti-emperyalistlikle olur. Gayri-millcilik ise, emperyalizmle ittifak temelinde, Türkiye'nin parçalanması girişimlerine karşı sessiz kalmak ve hatta bunları desteklemektir.

22 Temmuz 2007 genel seçimleri Türkiye'nin Türkiye'den yönetilmesini sağlayacak bir iktidar oluşturabilecek midir?

Türkiye'nin Türkiye'den yönetilebilmesi, siyasi bağımsızlığın ekonomik bağımsızlıkla bütünleştirilmesine bağlıdır. Atatürk'ün daha 1923 yılında İzmir İktisat Kongresi'ni açarken işaret ettiği bu gerçek, günümüzde her zamankinden daha fazla doğrudur.

22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde ön planda bulunan dört partinin programları da bu ekonomik bağımsızlığı sağlayabilecek nitelikte değildir.

Türkiye ekonomisi IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla ABD'nin, Avrupa Birliği'nin ve ulusötesi şirketlerin hakimiyeti altında kaldığı sürece, siyasi bağımsızlığın temelini oluşturacak bir ekonomik bağımsızlıktan söz etmek mümkün değildir. Türkiye ekonomisini yeniden bağımsız kılmanın yolu ise devletçilikten ve planlı ekonomiden geçmektedir.

Devletçilik, Atatürk'ün 1922 yılından beri uyguladığı ve 1937 yılında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 6 temel ilkesinden biri olarak Anayasamıza eklettiği anlayıştır. Planlı ekonomi ise komünistlik değildir; Atatürk'ün emriyle hazırlanan 1. Sanayi Planı 1933 yılında uygulamaya konmuş ve Türk sanayinin temellerini oluşturmuştur.

Adalet ve Kalkınma Partisi, devletçiliğe ve planlamaya karşıdır; IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla ABD'ye ve AB'ye teslim olmuş durumdadır. Ancak, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Demokrat Parti'nin devletçilik ve planlama konusundaki görüşleri de IMF ve Dünya Bankası politikalarıyla uyumludur. Bu siyasi partiler de özelleştirmeyi ve piyasa ekonomisini savunmaktadır.

Özelleştirme yerine devletçilik, piyasa ekonomisi adı altında ulusötesi şirketlerin hakimiyeti yerine planlı ekonomi kabul edilmeden, Atatürkçü bir ekonomi politikası izlenemez.

Benzer bir durum, yerelleşme ile ilgilidir.

1921 Anayasasının 11. maddesi kamu hizmetlerinin büyük çoğunluğunun yerel yönetimler eliyle yerine getirilmesini öngörüyordu. Ancak, yaşanan olumsuz gelişmeler, 1924 Anayasasında köklü bir değişikliğe yol açtı. 1924 Anayasasında göre, kamu hizmetlerinin çok büyük çoğunluğu, merkezi idare tarafından yerine getirilecekti. Bu anlayış, Cumhuriyet tarihi boyunca devam etti.

Ancak, Adalet ve Kalkınma Partisi, 2003 yılının ilk aylarında, ABD ve AB'nin istekleri doğrultusunda bir kamu yönetimi reformunu gündeme getirdi. Bu tasarılar, Türkiye'nin üniter yapısını parçalayacak ve onun yerine eyalet sisteminin geçirilmesini sağlayacak nitelikteydi. Bu tasarılar karşı oluşturulan tepkiler önemli ölçüde başarılı oldu. Sayın

Cumhurbaşkanımızın da bu konudaki temel yasayı bir defa daha görüşölmek üzere TBMM Başkanlığı'na geri göndermesi, bölücölöğe hizmet edecek bu metnin uygulanmasını erteletti. Ancak tehdit devam etmektedir. AKP iktidarı, iade edilen bu yasanın bazı bölümlerini ayrı yasalar haline getirdi.

Kamu hizmetlerinin merkezi idare tarafından yerine getirilmesi, devlet – ulus bağlarının daha da güçlenmesine ve farklı kökenlerden ve inançlardan insanların oluşturduğu Türk ulusunun daha da bütünleşmesine katkıda bulunur. Üniter yapımızı zayıflatacak ve yerel yönetimleri geliştirme adına tarikatçılığı, cemaatçılığı ve bölücölöğü güçlendirecek düzenlemeler, Türkiye Cumhuriyeti açısından son derece önemli tehditler oluşturmaktadır. ABD ve AB kökenli bu projelere karşı çıkılmadan, Türkiye'nin bağımsızlığı korunamaz.

Ancak, AKP'nin yanı sıra, Cumhuriyet Halk Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Demokrat Parti de yerelleşme yanlısıdır ve merkezi idare tarafından yerine getirilen kamu hizmetlerinin yerel yönetimlere devredilmesini savunmaktadır.

Bu ve benzeri noktalar dikkate alındığında, 22 Temmuz genel seçimleri sonrasında da Türkiye'nin ekonomik ve onunla bağlantılı olarak siyasi bağımsızlığı konusunda çok rahat olmak mümkün değildir. Ancak AKP dışındaki siyasi partilerin bu politikalarının Türkiye'nin bütünlüğü ve bağımsızlığı açısından yaratacağı sakıncaları görmeleri ve bu politikaları değiştirmeleri mümkündür.

Günümüzde dünya artık tek kutuplu olmaktan çıkmaktadır. Türkiye, bulunduğu son derece önemli jeopolitik konumu kullanarak Atatürk döneminin dış politika çizgisine dönebilir ve dönmelidir. Hedef, tam bağımsız Türkiye olmalıdır; çünkü günümüzde tam bağımsız olmayan bir Türkiye'nin bütünlüğünü koruması da mümkün olmayacaktır.